

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

824. An, & qualiter possessio inferat præsumptionem continuationis possessionis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

& pro tali reputatur, citat *c. querelam. de elect. & Imol. in clem. 1. ut lite pendente n. 3. & 10.*

2. Jam verò multòque magis ex longa possessio-
ne beneficii oritur præsumptio tituli. Paris. l. 10. n.
4. & 18. & canonici ingressus. Paris. *ibid.* n. 109. ci-
tans Roman. *cons.* 127. in fine. Et diutius existens in
quasi possessione prælatura præsumitur talis, qua-
lem per id tempus se fecit. Paris. *ibid.* n. 110. citans
Federic. de Senis. *cons.* 103. Decium in rub. de fide in-
strum. n. 17. & c. Sufficit que ad hoc decennium. Pa-
ris. l. 10. q. 4. n. 20. & l. 13. q. 5. n. 111. citans Felin. in c.
illud. de præsumpt. n. 6. Decium *cons.* 85. n. 7. C. Paris.
cons. 25. n. 62. vol. 1. & c. Tondut. in qq. benef. p. 1. c. 85.
n. 1. Ubi certum est, possessionem decennalem ha-
bere vim tituli, nisi de intrusione constet; quia sci-
entia & tolerantia Superiorum habet præsumptio-
nem tituli, nec cogitur quis post tanti temporis
spatium exhibere titulum suum.

3. Quinimo probato ab impetrante contra pos-
sorem titulo uno invalido, adhuc novus alius &
melior titulus præsumitur in possessore. Tond. *loc.*
c. n. 12. (ubi quòd præsumptio tituli validi non tol-
litur per probationem tituli infecti, cursu longi
temporis stante) Lott. *cit.* q. 46. n. 17. Et hinc, si dic-
tam præsumptionem alleget, eo ipsò eliditur iste
objectus formatus ex defectu tituli proveniente
aliunde, quam ex reservatione apostolica. Lott. *cit.*
n. 17. quia cum detur multiplicatio titularum, ni-
hilque sit, quò minus potuerit eadem possessio eo-
dem tempore apprehendi ex pluribus titulis. Lott.
ibid. n. 22. citans Roman. *cons.* 350. n. 13. Felin. in c. in
nostra. de rescrip. n. 2. & c. nihilque etiam sit, quò mi-
nus causa possessionis potuerit mutari novo aliquò
superveniente titulo, vel saltem accumulati, etiam
absque extrinseca declaratione. Lott. n. 20. ex Cas-
sadi. *decis.* 4. n. 11. de restitut. spol. & Crescent. *decis.* 5. n.
6. *tit. cod.* & Rotam. in *Cesar. August. parochial.* 8. Nov.
1589. Quin & sine dimissione & nova apprehen-
sione possessionis, utpote quæ necessaria non est.
Lott. n. 20. citans Gregor. *decis.* 546. n. 6. Mantic. *de-*
cis. 21. n. 4. Rotam. *decis.* 74. n. 8. p. 2. recent. contra
Socin. Senior. *cons.* 131. l. 1. Hinc inquam sequitur
manifestè, possessionem juriari hac ipsà possibili-
tate concursus tituli melioris. Lott. *cit.* n. 17. Idque
non solum, ubi titulus malus & vitiosus, qui ab im-
petrante producit, præcenditur solus, & de per-
ses, quidem possessor replicare potest, se non esse
adeptum possessionem virtute illius tituli, sed vir-
tute alterius. Lott. n. 18. sed etiam, si ab impetrante
titulus vitiosus producit, unà cum actu adepta
possessionis, seu dicatur in virtute talis mali tituli
esse captam possessionem: quia jam hic objectus e-
liditur ex eo, quòd possessio, ut dictum, capi po-
tuerit pluribus titulis simul, & mutari novo aliquò
superveniente titulo, & c. Lott. n. 19. Aymon. *cons.*
171. n. 2. Porro illud hic observandum, quòd ait
Lott. n. 23. citans Alciat. in *l. cum quid. n. 63. ff. si certum*
petatur. & Menoch. *de præsumpt. l. 1. q. 48. n. 27.* nimi-
rum, ut possessor adjuvetur dictà præsumptione ti-
tuli justii & canonici, debere allegare hanc præsum-
ptionem; cum eatenus profit præsumptio etsi non
sit probatio, relevat tamen ab onere probandi.
Lott. n. 25. citans Alciat. *de præsumpt. p. 3. n. 2.* Surd. *de-*
cis. 231. n. 24. & possessor cogendus non sit ad justi-
ficandum titulum suæ possessionis pro instruenda
intentione sui adversarii, de quo vide plura dicta
superius; ubi, num possessio exigat titulum. Vide
etiam dicenda infra, ubi in specie, qualiter posses-
sio triennalis generet præsumptionem tituli.

Quæstio 824. An, & qualiter possessio inferat
præsumptionem continuationis possessionis?

R Espondeo: si is, qui semel possedit, asserat, se
hodie possidere, possessio præsumitur medio
tempore continuata; si verò is istam continuatio-
nem neget, cessat dicta præsumptio. Paris. l. 3. q. 6.
n. 76. citans gl. in l. si possideris. c. de præb. Barth. *ibid.*
n. 6. Butrio. in c. ad sedem. de restit. spol. n. 25. Abb. *ibid.*
n. 25. Solennitas siquidem extrinseca præsumitur,
quando allegatur ab eo, ad cujus favorem præsum-
ptio oritur, secus si ab eo negetur. Paris. n. 77. citans
Salicet. in l. si filius. q. 1. c. de petend. hered. uti id ipsum
pluribus exemplificat n. seq. Porro possessionem
præsumi continuatam vigore potius boni & legiti-
mi tituli, quam concordie, tradit Gonz. gl. 45. §.
3. n. 26. juxta l. 2. c. de acquir. poss. Menoch. *de præsump.*
l. 6. præsumpt. 67. n. 1. Roman. *cons.* 328. n. 5.

Quæstio 825. An, & qualiter possessio inferat
præsumptionem anterioris possessionis?

i. Respondeo primò: juxta dicta aliàs; si eadem
die fiat collatio, uni à Papa, & alteri ab Or-
dinario, & non constet de anterioritate horæ vel
momenti, intrat textus *c. si à sede. de præb. in 6.* di-
cens, quòd potior sit conditio possidentis, adeò-
que propter possessionem provisio præsumitur an-
terior. Gonz. *ad reg. 8. in proem.* §. 3. n. 51. citans Masc.
de prob. conclus. 314. n. 4. Rebuff. *de pacif. possess.* n. 297.
2. Respondeo secundò: dum constat de duabus
provisionibus factis duobus eodem die, & insuper
de certa hora unius harum provisionum, de alte-
rius verò provisio captà possessione, hic præfere-
ndus est, ita probabilis Gonz. *loc. cit.* n. 64. citans
Tiraq. *de jure primogen.* q. 17. opin. 11. n. 3. Masc. *de*
prob. conclus. 1234. n. 33. Rebuff. *de pacif. poss.* n. 299.
& c. contra Menoch. *de arbit. 62. centur. casu.* 42. a. n.
22. Mandos. *ad reg. 16. q. 19. n. 10.* etsi enim apposi-
tio certæ horæ faciat præsumptionem anterioris
provisionis respectu gratiæ carentis istà horâ (Un-
de etiam, si cum æquali collatione concurrat pro-
batio captarum possessionum eadem die, illa quæ
est cum certa hora, præferenda est ei, quæ caret cer-
tâ horâ. Gonz. *loc. cit.* n. 67.) non tamen concludit
necessariò; cum provisio alia carens horâ potue-
rit esse prior. At verò præsumptio possessionis est
potentior præsumptione horæ, & uti talis appo-
nitur in citato *c. si à sede.* Gonz. n. 65. & 66. addens,
AA. contraria sententia loqui in casu, ubi uterque
provisus cepit possessionem, & unius provisio ex-
primit horam; tunc enim utique hic præferendus
est; quia in hoc concurrunt duo, unde præsumatur
anterioritas.

3. Respondeo tertio: quin & possessio habet di-
ctam prærogativam, ut ratione illius provisio præ-
sumatur anterior, etiam si possessio non sit captà
eadem die facta provisionis. Gonz. n. 69. citans Pu-
teum *decis.* 125. l. 1. Calder. *cons.* 7. *de præb.* Mohed. *de-*
cis. 8. *de præb.* Gambar. *de off. legati.* l. 3. n. 666. & Ro-
tam in *Hispal. benef.* 2. Maii 1603. ratio est, quia *cit. c. si*
à sede. loquitur indistinctè, & aliàs magna esset ejus
restrictio; cum nunquam locum haberet in provi-
sione apostolica beneficii vacantis extra Curiam,
dum impossibile est capi ejus possessionem eadem
die quâ collatum.

4. Respondeo quarto: si ex duobus provisio unius
prius accepit possessionem; sed eam amisit, alter
verò, qui posterius accepit possessionem, eandem
retinet pro tempore, quo controvertitur de ante-
riori-